

מסדרים את נתיב האבות

כאלף איש הגיעו ביום חמישי האחרון לנתיב האבות שבגוש עציון למחות כנגד העוול המוסרי של בג"ץ בהריסת הבתים. במהלך המחאה הופיע הזמר ביני לנדאו והרקיד את הקהל.

אבי נבאי בביקור
בבקעת הירדן

8

במעגלי העבודה

6

מתנחלות
ברשתאילה קפאח
חלק א'

4

מדרו
המייסדים

הרב מתנייה ידיד

ראש תנועת הבוגרים בניי עקיבא

על הפרשה - ויצא

המקום והדרך

המקום קשור בהתגלות אלוהית ובמראה נבואי, לעומת הדרך וההליכה שמתארת את המצב האנושי המסובך וחסר ההתגלות האלוהית הנראית לעין.

בעבודת ה' ישנה משמעות רחבה למילה דרך. אנו מצווים ללכת בדרכיו של הקב"ה, אך אין לנו מצווה להיות במקומו של הקב"ה, הוא ורק הוא יכול להיקרא 'מקום' לעומת בני האדם הנקראים מהלכים. הדרך מציינת את המשכיות ואת המאמץ להתקרב אל המקום, התפילה המיוחדת שאנו נושאים בדרך מקדשת את הדרך כיעד בפני עצמו, ומדברת על הליכה מתמדת "תולכנו לשלום,

היציאה של יעקב מביתו בבאר שבע והליכתו, או שמא בריחתו, לחרון מתוארת בתורה כמפגש בין דרך למקום: "ויצא יעקב ... וילך ... ויפגע במקום". הליכתו של יעקב נקטעת על ידי הגעה אל המקום שמוזכר פעם אחר פעם באותו הפסוק "ויפגע במקום ... מאבני המקום ... וישכב במקום". בסוף הפרשה, בדיוק באותו האופן, יעקב יוצא, או שמא נאמר בורח, מחרן ושוב פוגע במקום, במלאכים, וקורא את שם המקום מחנים בדיוק כפי שקרא שם למקום בראשית הפרשה בבית אל. בשני המקומות הללו

הדווקנות של בג"ץ ממשיכה להלך אימים על שכונת נתיב האבות שבגוש עציון. עד היום דחה בג"ץ במחי יד את כל הפתרונות שהיו על השולחן ושניסו להסדיר את הבתים שבשכונה. ההריסה המתקרבת של מבנה הנגרייה שבקצה נתיב האבות, ממחישה יותר מכל את המציאות הנוראה בה חיים כעת התושבים. השבוע בישעמדה - לא מפסיקים להילחם על נתיב האבות.

המשך בעמוד הבא >

יציאה	כניסה	יציאה	כניסה
17:12	16:12	17:15	15:56
17:14	16:13	17:16	16:15
17:17	16:09	17:14	16:05

תמונת השבת

< המשך בעמוד 3

מדריך למטייל במעיינות יהודה שומרון
ובקעת הירדן

לאוהבי הארץ
ספר חובה שאסור לפספס

מחיר מבצע לרגל ההשקה 20 ש"ח בלבד

רכישה: www.yeshaclick.co.il

10.1.17

הארץ

"מה יכול להיות נעים וכיפי יותר מטיולים לאתרי מעיינות המייצגים את כל מרכיבי התרבות הנופית והחקלאית של הגדה המערבית?..."

היו בתוך אותו שטח. בשל כך, ניסר הבעלים של הנגרייה את אותו חלק שמועמד להריסה וזאת על מנת שישאירו לו את מקור פרנסתו. גם במקרה זה פסק בג"ץ - ייהרס. בג"ץ פועלים בשיטה המחמירה של ייקוב הדין את ההר. אך במקרה זה הם לא החליטו רק להחמיר וליקוב את ההר, אלא לקחת את כל ההר יחד איתם. הם רוצים לראות את הבתים נהרסים ויהי מה. אם לא די בכך, בעלי הנגרייה שמיועדת להריסה, נמצא כעת במילואים. הוא משרת את מדינת ישראל ובינתיים הורסים לו מקור הפרנסה. הבעלים של הנגרייה הוא אינו דוגמה יוצאת דופן בין תושבי נתיב האבות. התושבים בשכונה הם מלא הארץ, הם משפחות שורשיות אשר בידיהם בנו והקימו בתים בגוש עציון. הם משלמים מיסים, מצביעים בבחירות, הולכים למילואים ומקיימים את כל החובות האזרחיות שלהם. אך כל זה מתגמד בעיני בג"ץ כאשר הם באים להרוס בית לטובת שטח ללא בעלים ושלא ידרשו ויעבדו אותו לעולם.

אנחנו ממשיכים להיאבק יחד עם המשפחות בעוול המוסרי. נתיב האבות נמצאת בלב גוש עציון, ומלחמתם היא לא רק בעבור הבתים שבהם הם גרים, זהו לא מאבק פרטי - אלא בעבור כלל ההתיישבות. כל זה אינו פותר את הממשלה מאחריות. אנו מאוכזבים מחוסר הצדק של בית המשפט אך פה אנו גם דורשים מהממשלה לנהל את הדבר הזה באופן ישיר ולמצוא את הפתרון ההסדרתי לנתיב האבות. זה המקום שלהם לפעול.

בתים אשר ה"תולעים" עוברות בהם בחלק קטן מאוד של הבית שניתן להסיר בנקל. למעשה, יש מספר בתים שבהם ניסור של מטר מחדר הילדים עשוי להכשיר את כל הבית מכיוון שהוא לא ישב יותר על אותן אדמות שאין עליהן בעלות. לכן, הציעו התושבים בעתירה לבג"ץ לנסר את החלק "הבעייתי" בתוך הבית שנבנה לכאורה על קרקע שאינה מוסדרת. בג"ץ ענה לעתירה בשלילה וקבע שוב שצריך להרוס את כל הבתים. נשיאת בית המשפט העליון מרים נאור כתבה בתשובה לעתירה כי: "במקרה שלפנינו לא הבחנו בין מבנים לחלקי מבנים... בשל טעמים אחרים ובהם חשיבות השמירה על שלטון החוק וקיום התחייבויות המדינה לבית המשפט". במילים אחרות - יש כאן דווקנות אטומה ומיותרת. האפשרות "להציל" חלק מבתי השכונה ובכך להשאיר משפחות ועשרות ילדים בביתם לא משחקת תפקיד אצל מי שמתיימר לייצג את הצדק. ראוי לציין, אם כי הדבר אינו בר השוואה, שבתקופה האחרונה ראינו בתים של מחבלים, בהם הרסו את חדר המחבל בלבד, בעוד שבמקרה שלנו מדובר על הריסת המבנה כולו.

דוגמה טובה להשלכות של החלטת בג"ץ בעניין הזה היא מבנה הנגרייה, שאנו עומדים לצערנו לפני הריסתו. הנגרייה, מבנה עץ גדול שנמצא בקצה השכונה, היא מקום עבודתו של אחד מתושבי השכונה שביתו עלול להיחרס לגמרי. בניגוד לבית, שנמצא כולו בתוך השטח שחשוד כאינו מוסדר, רק שלושה מטרים מהנגרייה

בעבר כתבנו במבנה זה על הדווקנות, התכונה הנוראה של בג"ץ שתכליתה היצמדות עקשנית לעקרון גם כאשר ישנו פתרון אחר. כתבנו זאת על רקע החלטת בג"ץ להרוס את בתי שכונת נתיב האבות למרות שמדובר על שטח קטן ללא הוכחת בעלות שעובר בתוך בתי השכונה שבאלעזר. לא הופתענו לגלות שבג"ץ עדיין דבק באותה תכונה וגם הפתרונות שהוצעו, לא מרככים את ליבם של השופטים. הם ממשיכים להתעקש ולא מתחשבים בשום שלב במשפחות המסכנות שישארו ללא בית. נזכיר, כי בנתיב האבות שבגוש עציון עומדים כבר שנים רבות בתי קבע. בדיקת צוות מקצועי של המנהל האזרחי, שפעל בהוראת בג"ץ, גילה שכל האדמות שבהן נמצאים הבתים הן אדמות מדינה וניתן להישאר בהן, מלבד שתי רצועות דקות באמצע השכונה - "התולעים". אותן רצועות, לעיתים ברובח של מטר בלבד, עוברות על שטח שנמצא ממש מתחת לחלק מהבתים המאוכלסים. למרות שלא הצליחו להוכיח על השטח בעלות ולמרות שוועדה מיוחדת של משרד המשפטים, משרד הביטחון ומומחים נוספים טענו לבג"ץ, בצדק, כי ניתן בנקל להסדיר את השכונה בעיקר מכיוון שרוב אדמותיה הן אדמות מדינה, הוחלט בפסק הדין של בג"ץ כי יש להרוס 17 מבנים בנתיב האבות, ולפנות את יושביהם. לאחר שבקשות להסדרה ולעיקוב ביצוע הריסת הבתים העלו חרס, פנו תושבי השכונה לבג"ץ וביקשו להציע פתרון חלקי נוסף. ישנם

מתמדת בשעת עבודה. זהו משמעות הביטוי 'לכו מחיל אל חיל' על פי הסבר הגמרא, שזוהי הליכה מבית הכנסת לבית המדרש ולהיפך. התפילה העוסקת בחיי שעה מתחברת ללימוד התורה של חיי הנצח וחיי הנצח מחוברים חזרה לחיי השעה. ההליכה המתמדת לעומת השיבה אל המקום מתאפיינת בהתקדמות תמידית שאיננה נפסקת בין חיי עולם וחיי שעה. כך יעקב אבינו בראש ובסוף פרשתנו, כשהוא יוצא מארץ ישראל וכשהוא שב אליה הוא מתואר כמהלך בדרך תוך פגישה מתמדת עם המקום. פתילת הדרך של יעקב תוך פגישה עם המקום מאפשרת את ההתגלות הרוחנית על סיפה של ארץ ישראל ביציאה ובחזרה אליה.

נקראים עומדים, לעומת האדם הנקרא בשיאו 'מהלך' כפי שנצטווה אברהם: "התהלך לפני והיה תמים", וכפי שנצטוונו גם אננו "אחרי ה' אלוקיכם תלכו ואתו תעבדו". ההרגשה שכבר הגענו אל היעד ואל המקום יכולה להיות מסוכנת. גם במקום הקדוש ביותר שמהווה עבורנו את היעד שבמובנים רבים הוא ה'מקום', מרכזו של בית המקדש, דווקא שם הישיבה אסורה "אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד". בטעם האיסור הזה נאמרו טעמים רבים, האחד הוא משום כבוד שמים, שאפילו מלאכי השרת אין להם שם ישיבה. נמצא שבמקום המקודש ביותר שהוא פסגת היעד אין ישיבה אלא עמידה והליכה

תצעינו לשלום" ורק לבסוף "ותגיענו למחוז חפצנו לחיים לשמחה ולשלום". התפילה נקראת תפילת הדרך ולא תפילת היעד מפני שישנה משמעות נפרדת לדרך שאדם עושה ולא רק למחוז חפצו. על כן בפרשתנו, ברגע הפרידה בין יעקב ללבן לאחר כריתת הברית מתארת התורה את יעקב כהולך לדרך, בניגוד ללבן שמתואר כשב למקומו. הפער בין יעקב ההולך לבין לבן השב, בין הדרך לבין המקום, מבטאת יותר מכל את התהום שבין שני האישים הללו, האחד הולך בדרך ומתעלה והשני שב חזרה לשבת במקומו. כך מסביר רש"י את הפסוק בזכריה (ג', ז) "ונתתי לך מהלכים בין העמדים הללו". המלאכים

**הכנס
ענה
בראש**

יש שחר אמנה

בית צמוד קרקע

במחיר מציאותי

החל מ- 1,010,000 ₪

צמוד מדר 10/17

בית על שטח של 450 מ"ר
איכות חיים, חיי חברה ושכנים טובים
ישוב דתי לאומי בצמיחה

לפרטים והרשמה
goeinav.co.il | 03-9303494 | 050-5382852

טיול גרעין שילה להר בעל חצור ולתל שילה, חנוכה תשל"ז

// מראיינת: הלל גליקשטיין ושרה ישי

אחרי מלחמת יום הכיפורים הרגשנו שצריך לעשות משהו והתחלנו ללכת לחוגי בית. תנועת "גוש אמונים" ארגנה מפגשים בבתי פרטיים, ובהם הציגו אנשיה למשתתפים את רעיון ההתיישבות ועוררו את עניינם בו. הרעיון נראה אז דבר רחוק מאוד ואפילו חלומי. גרנו, אני ודוד, בירושלים. לבתנו עינת, שלמדה אז בבית ספר יסודי, הייתה חברה בשם אפרת. באחד הימים הגיע אביה, צבי בייטנר, לאסוף אותה מביתנו. "הייתי בבית הסוהר", סיפר. לא הכרתי אותו, אך זה נשמע לי מוזר. הוא היה אמריקאי לבוש חליפה ונראה אדם מכובד מאוד. "נעצרתי בהפגנה של 'גוש אמונים'", הסביר. "אתה שייך לגוש אמונים?!", אורו עיני, והוא סיפר כי הם מקימים גרעין להתיישבות. שמחת! אמרתי לו שאנחנו מחפשים דבר כזה, והוא רשם אותנו לגרעין שילה.

בוער בעצמות

אחרי כמה ימים קיבלנו הודעה שיוצאים בחנוכה לסויר באזור שילה. דוד יצא עם ארבעה ילדים ואני נשארתי בבית עם התינוק. הילדים נהנו מיום כיף, ודוד נהנה אתם וגם שמע על ביסוס הגרעין ועל התכנית להקמת יישוב באזור שילה. מאוחר יותר הוחלט להשתמש במבני המחנה הצבאי הישנים שלמרגלות הר בעל חצור. קיבלנו טופס והתבקשנו לציין בו מתי נהיה מוכנים לעלות. דוד היה מנהל בית נוער מטעם מחלקת החינוך של עיריית ירושלים ואני הייתי מורה. היו לנו חמישה ילדים שלמדו בבתי ספר ובגנים. לא חשבנו לעזוב הכול, לקום וללכת, אבל הרצון להצטרף להתיישבות בער בעצמותיי. כתבנו בשאלון: "בין חצי שנה לשנה". דוד נסע לעפרה עם שמואל אופן ועם כמה חברים נוספים להתרשם ולעזור. הוא נסע ביום שני, ובמשך ארבעה ימים לא היה לי מושג איפה הוא או מה קורה איתו. ביום חמישי בערב חזר ואמר לי: "אנחנו עולים!". "לאן? למה?", שאלתי. "בשבת אנחנו שם. ביישוב." - אפילו שם עוד לא היה לו. "אל תדאגי", הרגיע אותי, "ניקח אתנו סדינים, נכין קובאנה ועוגות, והכול יהיה בסדר".

השבת היפה בחי'

נסענו מירושלים דרך רמאללה, למקום שלא היה לנו מושג איפה הוא או מהו. את עוז, התינוק בן תשעת החודשים, השארתי אצל גיסי, והבן הגדול היה בשבת ישיבה. זמן רב הוא לא סלח

הצהריים ונשארנו עד סוף השבוע. דוד נסע בכל יום לעבודתו בירושלים ולקח אתו את הילדים שלמדו שם. במוצאי שבת או ביום ראשון בבוקר - חזרנו לירושלים לשלושה ימים. כשהחל החופש הגדול נשארנו בעפרה ברציפות. היה לי ברור שמקומנו כאן, אבל אף אחד לא ידע מה יהיה. ב"בית צעירות מזרח", התיכון לבנות שבו לימדתי, לא ידעו שאני בעפרה. אחרי ניסיונות עלייה לקרקע בשומרון שהסתיימו תמיד בפינוי, היה חשש שגם אותו יגרשו. הוחלט שלא לדבר על כך ולשמור זאת בסוד. אחרי כחודשיים הגיע לעפרה חבר הכנסת יוסי שריד מהמערך. כשראה ארגז חול ומשפחות, פרסם את התרשמותו מ"מחנה העובדים", וקיומה של עפרה נודע בתקשורת.

אין פרחים

חלקנו את ביתנו, שהיה למעשה מבנה ירדני משופץ, עם משפחת אופן, שילדיהם היו בגיל של ילדינו. היה לנו פרודור משותף, ועד שנבנו בו שירותים, ובהמשך גם מקלחת, השתמשנו בשירותים כימיים מחוץ לבית. הילדים היו כל היום בחוץ, והמעבר היה מהנה ביותר - אווירה של מחנה קיץ ותחושה של עשייה גדולה. בחודשיים הראשונים, כשעוד לימדתי, הייתי נוסעת לדירה בירושלים, מכינה מרק ירקות, טוחנת, מקפואה שלוש מנות לתינוק ומביאה לעפרה. אמנם היה חשמל שסיפק הגנרטור, אבל לא היה לי מקרר. גם מכונת כביסה לא הייתה לי בהתחלה, וכשכבר הייתה, לא התאפשר לכבס ולגהץ באותו זמן בשל מתח החשמל הנמוך. לא היו עצים, והכול היה נראה כמו המורדות של הר בעל חצור: הרים, סלעים וטרשים. רצינו לחגוג יום הולדת לבן הקטן ולא היה מניין להביא פרחים לקלוז זר לחתן השמחה.

רחובות ירושלימים בעפרה

במסגרת עבודתו בעיריית ירושלים, גילה דוד

לנו על שהחמיץ את החוויה. לא עלה על דעתנו לשחרר אותו משבת בישיבת "נתיב מאיר" בשביל שיעון שכזה. לא היה לנו מושג מה אנחנו עושים. זו הייתה אחת השבתות היפות בחיי. במקום הירוק המבנים של המחנה הירדני, בלי רצפה ובלי חלונות. כל משפחה קיבלה חדר. חברת "מטעם חפץ חיים" שסיפקה אוכל למטוסים, תרמה לנו מנות לסעודות השבת, ואנשים טובים תרמו עוגות. היו פה כמאה איש או יותר. את אחד המבנים הפכו לחדר אוכל, ומבנה אחר שימש לבית כנסת. בשבת הבאה הגענו שוב, הפעם עם עוז. לביל שבת הלכתי לרגע מחדר האוכל למבנה שבו ישנו, מרחק שתיים-שלוש דקות הליכה. הייתי לבד, בחוץ, ובלי שום היגיון עמדותי ואמרת: "אני פה!". זו הייתה תחושת הלב שלי באותו רגע. הרגשתי ש"זהו. זה שלי". אף פעם לא הרגשתי כך קודם.

שיהיה כלב

באספה שהתקיימה, הוחלט שבל"ג בעומר, על חברי הגרעין ועל כל המעוניינים להצטרף אליהם - להגיע לעפרה. חנן פורת היה אז ה'אבא' של היישוב. הוא קידם את פיתוחו והשתתף בקביעות באספות. גם באספה המכוננת הזאת הוא נכח. באותו ל"ג בעומר הודיעו לנו שבתוך שבועיים-שלושה ניתן יהיה להיכנס לבתים. "אפשר להיכנס, צחקתי בלבי, 'למבנים שאין בהם לא חשמל ולא מים, לא חלונות ולא דלתות! נו, באמת...".

ישבנו באספה, ומבלי להתייעץ עם בעלי הודעותי לו: "דוד, אנחנו פה!". "בסדר", אמר, "אבל רק בתנאי שיהיה לנו כלב, כי מסביבו יש ערבים". "שיהיה כלב!", הסכמתי מיד. כך, בניגוד לכל היגיון ובלי לשוחח עם הילדים, החלטנו שאנחנו באים. כבר היו כאן משפחת עציון, משפחת בייטנר ומשפחת דורון, והגיעו גם חברי נעורינו מתנועת "עזרא" - שמואל ותמר אופן. כשהודענו לילדים, הם קיבלו זאת ואפילו הסתובבו בתחושת גאווה.

אבא של דוד, הרב יוסף קאפח, גדל בתימן והכיר ערבים היטב. הוא פחד מאוד מהרעיון שנתגורר בסביבה עוינת. הוא הציג שנשאר את הילדים בביתם, ולשיגעונוניו - נלך לבד. שנים לאחר מכן, כשהגיע לעפרה ופגש את תושביה, הבין שלא מדובר במשוכת נעורים, אלא בדבר אמת!

לא מדברים

באותה שנה עבדתי בהוראה בימים ראשון-שלישי בשבוע. במשך חודשיים, עד סוף שנת הלימודים, הגענו לעפרה בימי שלישי אחר

צילום: חלל התיקשטין

אילה קאפח מחזיקה בידה תמונה של שמעון פרס נוטע עץ בעפרה בחורף תשל"ז

רבים. במוצאי שבת כולם נסעו ונשארו לבד, כעשר משפחות. לא היה פחד, אבל התחושה שאנו יישוב יהודי קטן מבודד ומרוחק, הייתה לא נעימה. לגברים היו תורנויות שמירה רבות. מפעם לפעם הצטרפתי אל דוד לשמירה בליל שבת. מתנדבים רבים הגיעו לעזור בשמירה, הם באו מהשפלה ומירושלים, חלקם נמנו עם חברי "מסדר ז'בוטינסקי" - אנשים מבוגרים יוצאי לח"י שראו ביישוב אתגר, ובאו לשמור בלילות. אספות החברים היו כמו פעילות תרבות. במיוחד אספות החברים שבהן דנו בנושאים עקרוניים, כמו העסקת פועלים ערבים או הפרדת הכיתות בבית הספר לכיתות לבנים ולכיתות לבנות. מספר הילדים היה קטן מאוד, ולעומתו: הדיונים והוויכוחים בעניינם היו רבים.

מבשלים בלי לדעת למי

במשך תשעת החודשים הראשונים התנהל בעפרה חדר אוכל משותף. אחת הקניניות הייתה מנוחה נתן. מצוידת בנשק היא נסעה בטנדר של היישוב לירושלים והביאה אספקה. לפעמים, בימי שישי היה דוד מביא חלות שמישהו תרם לעפרה. בקיץ הראשון הגיעו לשבתות אנשים רבים, ובימי שישי בישלנו במטבח המשותף. בישלנו ללא תנאים מתאימים, והשתמשנו בכיור שעמד בחוץ על מתקן כלשהו. אוטובוס היה מגיע לעפרה, ואנשים ירדו ממנו. היה עלינו להחליט מה ניתן להם לאכול וכמה ניתן להם לאכול, מבלי לדעת כלל כמה הם, ומי... בשבת הייתה הרגשה של התרוממות רוח והיינו בחברת אנשים

באחד הימים ערמת שלטי רחובות ירושלמיים מונחים בקרן זווית. התברר שהעירייה החליטה לחדש את שלטי הרחובות בעיר הקודש, והשלטים הישנים הושלכו הצדה כאבן שאין לה הופכין. מה עשה? נטל את שלטי הרחובות והביאם לעפרה. ובעפרה, לא כביש ולא רמזור, אבל שמות הרחובות הירושלמיים נתלו גם נתלו בין הבתים ושבילי העפר; "רחוב הנביאים", "כיכר צה"ל". זו הייתה הלצה, כמובן. הפער בין שמות הרחובות התלויים אחר כבוד, למציאות שבה היינו נתונים, ששום סממן עירוני לא היה בה, עורר גיחוך, אך כשעל כפות המאזניים עמדו שתי אפשרויות צחוק או בכי בשל מצבנו, בחרנו באפשרות הראשונה.

יש שחר אמנה

יום פתוח ביקור
1/12 י"ג בכסלו יום שישי

בתים צמודי קרקע יוקרתיים במרכז השומרון

אתם מוזמנים לבוא לגור בבית משלכם במרכז הארץ בקהילה דתית לאומית חמה ומחבקת, 25 דקות בלבד מפתח תקווה

- ישוב דתי לאומי בצמיחה
- הכי קרוב למרכז
- נותרו בתים אחרונים
- 30,000 ₪ תנחה

- פארק היטק אפק 10 דק'
- כביש 6 12 דק'
- פתח תקווה 25 דק'
- תל אביב 35 דק'

מוזמנים לבוא ולהתרשם, לפרטים ותאום - אתי 050-5382852 | www.yakir1.co.il

במעגלי העבודה

אתרי דרושים פתוחים במחשב דרך קבע, מעדכנת כל אדם ששואל שאני מחפשת עבודה, מזכירה לכל האנשים שיצרתי איתם קשר בשנה האחרונה שיחשבו עלי וימצאו לי ומחפשת בכל דרך את הקומה הבאה במגדל האישיות שלי, את התחנה הבאה במסלול חיי.

ושוב מול מראיינים מלחיצים וקורות חיים מודפסים, אני יושבת ומנסה להוכיח לעולם כולו למה כדאי לקבל אותי, במה אני טובה. ליחצן ולהראות את ההצלחות שלי ואת הניסיון שאמנם לא רב אבל גם הלא-מועט שצברתי בשנה החולפת. ועוד

יותר מזה מנסה לשכנע את עצמי להיפתח לעבודות חדשות, לפתוח את הלב למקום חדש, לתפקיד חדש, ולהחזיר את הביטחון שהיה לי ואת האמונה בכוחות וביכולות שיש בי. ומנסה לראות איך ובמה הסבב הזה שונה מקודמו ואיך אדאג שלסבב הבא ייקח כמה שיותר זמן להגיע.

ובסוף מבינה שהחיים הם מעגל, פעם אנחנו כאן ופעם שם, מסתובבת בתוך עולם מופלא ומבולבל ומנסה לעשות את הטוב ביותר בזמן הנוכחי שבו אני נמצאת.

אחרי שסיימתי את התואר הראשון לקח לי הרבה זמן עד שמצאתי עבודה. חיפשתי מקום טוב להתפתח ולגדול בו. בדרך לשם שלחתי אינספור קורות חיים, לכל כיוון ובכל דרך שהיא. ריאיון אחרי ריאיון את יושבת - ילדה שרק סיימה את התואר הראשון שלה, עם מלא כוחות חיים, מלא רצון להיכנס לתחום נוצץ אבל מורכב ומסובך, בלי ניסיון כמעט בכלל ועם מלאי ענק של מוטיבציה להוכיח לעצמה ולכולם שהיא תצליח, שהיא תמצא את המקום שלה, שגם היא ראויה להיות חלק מהעולם הזה. מראיין ועוד מראיין שואלים ושואלים

ומורידים עוד טיפה את הביטחון, תוכיחי, תראי, תשוויצי, מי את ומה את שווה ולמה כדאי לנו לקבל אותך. וכמה חומות ומסכות ששמתי על עצמי, הן נסדקו אחת אחרי השנייה ונתרתי עם לב כואב שלא יודע אם יש סיכוי להצליח ואם בכלל אני רוצה את כל המסע הזה. לבסוף, אחרי תקופה ארוכה, נזרקתי משמיים (ועם קשרים

כמוון J) למקום אוהב וטוב שהצלחתי לגדול בו, לפעול בו, לממש את עצמי ואת הכוחות שלי. הצלחתי לאהוב שם, בניתי לי חומת ביטחון אמיתית בלב ולא מזויפת כמו זו שהייתה כל תקופת החיפושים, קיבלתי אהבה, ופרגון וחברות ואחריות. היו שם אנשים טובים שלמדתי מהם הרבה והם העוגן שלי בלב גם היום.

לאט לאט הרגשתי שמתחיל להיות לי צר, וצפוף. חם ומחבק אבל גם מגביל, ולא מספיק מפתח ונותן לכוחות שלי לצאת ולפרוץ. וכל פעם שהייתה לי הזדמנות לעשות משהו מעבר הייתי קופצת על המשימה והיא היתה משמחת ומעצימה אבל קטנה ובודדה. אז ניסיתי להגדיל ולפתח שם עוד ועוד אבל הגלגלים לא עבדו, והעגלה לא סחבה, ואני בעצב ובגעגוע גדול עזבתי את המקום שפיתח בי כל כך הרבה דברים טובים ויפים, וגם היום, כשעוד שואלים אותי ומדברים איתי על האנשים והמקום הזה אני עם אור בעיניים, ובאהבה גדולה ממשיכה ליחצן ולפרסם אותם חיים אין כסף, רק מאהבה. והיום, שנה וקצת אחרי שהבנתי שזה אפשרי, ולכל אחד יש את המקום שלו, וגם אני אמצא את המקום שלי, וטיפה אחרי שעזבתי את מקום העבודה הקודם, אני מוצאת את עצמי שוב יושבת עם חמישה

צילום: טובי שיריז

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

שלחי הציפור שלפם
מבית מקור ראשון

הדבקת מודעות בבתי הכנסת ובריכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

מה יקרה

יום שלישי | 28 בנובמבר

מפגש עם אביתר בנאי באבנת / י' בכסלו 28 בנובמבר

ערב מיוחד עם הזמר והיוצר אביתר בנאי, בו הוא ישתף את הקהל בתהליך היצירה הפרטי שלו בשילוב שירים. ביצירותיו, כמו בחייו, פוסע אביתר על המתח שבין המוסיקה להלכה, בין הבמה לתשובה ובין האדם לאלוהיו. באמפי אבנת בשעה 21:00. מחיר: 60 ש. לפרטים והזמנה: www.dead-sea.org.il

הצגת ילדים: פרח לב הזהב באפרת / י"ב בכסלו 30 בנובמבר

מעשיית עם שזכתה לעיבודים רבים, והפעם בגרסה מוסיקלית לשחקן יחיד בשילוב בובות. במרכז הסיפור עומדת אהבת המשפחה והיכולת האדירה הקיימת בכל אחד מאיתנו. כי אם נאמין, נתמיד ונלמד לא לוותר, הרי שנוכל לעשות כל מה שנרצה. משך ההצגה: 45 דק. מיועד לגילאי גן - ב'. בשעה 17:00 בספריה הציבורית אפרת. מחיר: 20 ש. לפרטים: 02-9932936

המחברות של אליש במיתרים / י"א בכסלו 29 בנובמבר

סרט המספר את סיפורה של אלישבע רייז שהלכה לעולמה בגיל שמונים ושתיים. אחרי מותה, מפנים ילדיה את ביתה ומוצאים שם יומנים בהם היא תיעדה את חייהם במשך 57 שנים, מיום הולדתם ועד יום מותה. בעקבות האוצר שהשאירה הם יוצאים למסע מרגש וכואב, בו ילמדו על ילדות, אימהות והורות. לאחר ההקרנה שיחה עם גיבור הסרט - עמיר רייז. בשעה 20:00 בבניין המועצה. מחיר: 20 ש. לפרטים: www.birhevron.co.il

פרויקט חדש ביישוב נריה

תורני • איכותי • קרוב

דירות קרקע
עם גינה ענקית

נותח
28 יחידות
בלבד
בשלב א'

דירות ענקיות

חיגו עכשיו
02-995-0997

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

כמה טוב שבאתם תחת הכותרת "כמה טוב שבאתם הביתה" התכנסו עשרות מתושבי מעלה לבונה ללוות את המשפחות החדשות בכניסתן לביתן בשכונת נופי דן שביישוב. אל האירוע הגיעו אישי ציבור מההתיישבות ומהאזור ובהם יו"ר מועצת יש"ע **חננאל דורני**, מנכ"ל המועצה האזורית בנימין **מעוז ביגון**, נציגי אמנה ועוד. **דורני** בירך את התושבים ואמר: **5**: "שמחתי לראות את היישוב מעלה לבונה יפה, מטופח ומתפתח. נצלו את זה כדי להבטיח את העתיד של עם ישראל באזור הזה. אני מחכה שתזמינו אותי בקרוב לחנוכת שכונות נוספות". **ביגון** אמר במהלך האירוע: "יש לנו במעלה לבונה תושבים וקהילה נפלאה ועכשיו אנחנו משלבים את המעשה - הבית הגשמי, עם הרוח הגדולה שיש לקהילה המיוחדת ביישוב".

ליבי במזרח גוש עציון במועצת גוש עציון עמלים על דחיפת העסקים התיירותיים בכל רחבי הגוש. לאחרונה ייסדו המועצה האזורית ועמותת התיירות של גוש עציון בשיתוף בעלי עסקים ותושבים ממזרח הגוש את פורום התיירות "לבי במזרח" שפועל לקידום התיירות דווקא במזרח גוש עציון. במפגש הראשון, שהתקיים השבוע בחוות שדה בר, נפגש ראש המועצה **שלמה נאמן** עם התושבים ובעלי העסקים באזור ויחד הם העלו רעיונות לקידום התיירות באזור. **נאמן** אמר: "הפורום פתוח לכל אשר חפץ לבוא ולתרום מניסיונו לתיירות במזרח הגוש, מטרתו לתת רעיונות והצעות שיקדמו את כל נושא התיירות, בעז"ה נקיים עוד מפגשים על מנת להוציא לפועל ולשים את מזרח הגוש בקדמת מפת התיירות".

העבודה בבקעה יו"ר מפלגת העבודה **אבי גבאי** הצטרף השבוע לראש המועצה האזורית בקעת הירדן **דוד אלחייני** לסיור מקיף ביישובי הבקעה **3**. במהלך הסיור שמע **גבאי מאלחייני** אודות האתגרים עימם מתמודדים מתיישיבי הבקעה ואף נפגש עם תושבים, חקלאים ומפקדי צה"ל המופקדים על בטחון האיזור. לגבאי התלנו גם חבר הכנסת **איתן ברושי** והאלוף במיל' **עמירם לוי**. בתום הסיור הביע **גבאי** את נכונותו לשמור על ביטחון בבקעת הירדן ואמר: "כחלק מהתווית התוכנית הביטחונית שלנו, שמגובשת יחד עם אנשי המקצוע הטובים ביותר, אנו שומעים את האזרחים ואת אנשי הביטחון בשטח. אצלנו שיקולי הביטחון לעולם לא יתערבבו בשיקולים זרים".

הפייסבוק בנתיב האבות מעל ל-200 משתתפים הגיעו ביום שישי האחרון לשכונת נתיב האבות שבגוש עציון, כדי לראות בעיניהם את הבתים המיועדים להריסה **4**. התושבים הסבירו והציגו לבאים את האבסורד ואת המשך המאמץ שלהם בכדי למנוע הרס מיותר וקידום ההסדרה של שכונת נתיב האבות. האירוע התקיים במעמד ראש המועצה האזורית גוש עציון **שלמה נאמן**, יו"ר שדולת ארץ ישראל הה"כ **יאב קיש**, הה"כ **שולי מועלם**, הה"כ **אמיר אוחנה** וכ-30 אושיות פייסבוק מפורסמות, ביניהן יו"ר תנועת "ישראל שלי" **שרה העצני-כהן**, **אביחי שורשן** ו**אלון קמחי** שהפיקו את המפגש, **חנן דאום** ו**יערה זרד**. הה"כ **מועלם** אמרה: "אנחנו חייבים למצוא דרך ללכת באופן מאוד חזק עם שני גופים חזקים: מועצת גוש עציון ומועצת יש"ע. בסוף הם הגופים המשמעותיים למהלך הזה. מבחינתנו, הסדרת נתיב האבות היא המטרה".

חברון מוקירה ראש הממשלה **בנימין נתניהו** ניפגש עם הנהגת היישוב היהודי בחברון ועם יו"ר מועצת יש"ע **חננאל דורני** שביקשו להודות לו על פועלו למען ביסוס היישוב היהודי בחברון והתפתחותו וכן הודו לו על קידום הבנייה ברובע חזקיה בחברון **1**. בפגישה השתתפו ראש מנהלת היישוב היהודי בחברון **אורי יוסף**, מנכ"ל היישוב היהודי בחברון **אורי קרזן** וחברי הנהגת היישוב ח"כ לשעבר **אורי סטרק** ו**הלל הורוביץ**. הנוכחים הודו לראש הממשלה ואמרו כי זוהי התחלה מבורכת לחידוש הבנייה בחברון. משתתפי הפגישה הוסיפו כי שמחנו לשמוע את ראש הממשלה מדבר בחום לב על חברון, ואף הצהיר: "אי אפשר להפריד בין חברון למדינת ישראל, זה כמו לעקור את הלב, ולכן זה לא יקרה", והוסיף: "נמשיך לבנות".

גלנט בבית אל שר השיכון **יאב גלנט** ערך השבוע סיור ביישוב בית אל יחד עם ראש המועצה **שי אלון** ומנכ"לית המועצה **שירה ליבמן**. השר שמע סקירה מהארכיאולוג שחפר בשנה האחרונה את האתר המיועד לבניית 300 בתים, ושמע על ההיסטוריה של המקום. משם עבר לאתר חלום יעקב ושמע מפי **יעל בן ישר** סקירה היסטורית והסבר על זיהוי המקום כאתר חלום יעקב. בהמשך הגיע השר **גלנט** למשרד המועצה שם אמר כי משרדו רואה בתכנון מיזמי בנייה את ההשקעה המשתלמת ביותר, ולכן משרדו ישקיע בשנת 2018, 1.5 מיליון ₪ לתכנון פיתוח השטח עבור מבני הציבור שעתידיים להיבנות ביישוב. השר הוסיף ואמר כי לבית אל יש ערך היסטורי, שאי אפשר להתעלם ממנו, ויש צורך לחבר בין משרדי הממשלה השונים כדי לפתח את האתרים הללו ואף להקים גן לאומי במקום **2**.

עורך: אלנת זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן, אסף קרדש
תמונות: מירי צחי, נתנאל חברוני, קובי גדעון לע"מ, מטה מאבק נתיב האבות.
הפקה: יש שחר **הפקות בע"מ**
לתגובות: perla@myesha.org.il אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
 מועצת היישובים היהודיים רמת הגולן 55, ירושלים
 ביהודה שומרון וחבל עזה טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
 www.myesha.org.il